

Členové různých nezávislých iniciativ - Charta 77, České děti, Nezávislé mírové sdružení, Mírový klub Johna Lennona.

MANIFEST ČESKÝCH DĚTÍ

My, české děti, vyhledujeme, že Svatováclavská koruna, České království, trvá.

Připravujeme se na příchod nového krále, což je náš nejvyšší cíl.

Král s touto láskou je Bohu odpovědný za svou zemi a za své lidi:

Král je zástupcem slabých proti mocným a bohatým:

Král je spravedlivý, ochrání lesy, zvířata, přírodu proti vidnoucím kriminálním živlům, bez nejmenšího pozastavení ničícími a loupičím poklady země, aniž by zemi, to co jí vzaly, nahradily!

Král je zákon, před kterým jsou si člověk, strom, zvíře, půda, les rovni a jakékoliv jednání jednoho na úkor druhého je zločin!

Král prodává svému lidu zemské statky nebo je dává v dědičné držení a má radost, když se jeho lid s úctou stará o dědičtí země a s láskou obhospodaruje půdu, nebo, a která on sám před tisíci lety vzal.

Království je pozvatelné dědictví a posvatné dědictví je ta nejvyšší úcta ke všemu - ke každému stromu, potůčku, hoře, sravenci, k lidem a k jejich dílu, k důstojnosti každého jednotlivého člověka!

Království není vláda menšiny na úkor většiny či vláda většiny na úkor menšiny!

Království není vláda několika tisíc hřebíků, samcovanců, dermatitů a parazitů země a národa!

Království je posvatné.

Několik předběžných návrhů Českých dětí pro uspořádání věcí v království:

-Církevní majetek buď vrácen do rukou církve s tím, že umělecká díla patří církvi, která jsou nyní v galeriích a muzeích, by tam, propůjčena církvi, zůstala; všechny ostatní v kostelech, klášterech apod. by také zůstala na svých místech; církvi budou vráceny veškeré budovy a panství.

-Panské rody buď jejich majetek vrácen s tím, že některá sídla a panství by byla králem vykoupena, a některých by se stala muzea v držení majitelů sídla a ostatní by zůstala jako sídla šlechticů.

-Kláštery a řeholní řády, základové kameny evropské civilizace, buď v plné šíři a dočasně i slávy obnoveny.

-Zeměpanské hrady a královská města buď zachována; poddanská města se buď vrátí pod správu šlechtickou /samozřejmě s veškerou odpovědností, kterou toto vlastnictví s sebou přináší/ nebo se budou moci vykoupit na města svobodná /ovšem s vyššími daněmi/

-Země Koruny, Slezsko a Horní a Dolní Lužice by byly vítány ve starém státoprávním celku, který denně vidáme znázorněný na erbech středověkých staveb /nešlo by zde o moderní problém národnostní, ale jen o otázku, co obyvatelstvo těchto zemí považuje /dnes, po mnoha letech odtržení od Koruny české, za své dědictví/

-Královská vláda buď taková, kterou si zvolí lid. Jestliže si zvolí komunistickou, bude komunistická; my jsme však přesvědčeni, že vládě nemusí mít, ba nemá mít žádný politický program - buď je dobrá nebo špatná. Jestli se někdo sám o sobě cítí komunistou či demokratem, je to jeho věc. Navrhujeme přechod politických stran do oblastí kulturní zábavných či mezi charitativní a sociální.

-Budeme mnohem intenzivněji ježnat se švédskými, vídeňskými a jinými státy o navrácení nebo výměnu některých rukopisů, listin, uměleckých děl etc., které sehrály v dějinách českého království významnou roli a mají pro nás zásadní význam.

-Chceme přenést zpět do vlasti ostatky J.A. Komenského a vzdát tomuto velikému dělu, která mu náleží!

-Provedeme totální přesídlbu ekonomické základy země. Učiníme odklon od těžkého průmyslu, jedválečného synchronismu, produkujícího výrobky hodící se do technických muzeí a česivým způsobem ničícího přírodu a živ. prostředí, k zcela jiným výr. sférám, ekonomicky výhodným a přitom nepoškozujícím své okolí.

-Zrušíme dnešní podobu zločinně řízeného zemědělství, které v honbě za co nejvyššími výnosy, neúměrným zatížením, těžkou technikou, nezodpovědnou meliorací, vysoušením mokřin, chem. hnojením plodňuje půdu, otravuje ji tedy /tím i rostliny a zvířata/ a přeměňuje půdu v poušť plnou kamená.

-Energetika: necháme na vůli lidu, zda dále pokračovat ve výstavbě a provozu jad. elektráren, které mají proti tepelným tu výhodu, že nejsou spojeny s emisí spalin. Hrozba radikařiv. zamrazení je zase jiná věc. Rozhodně okamžitě, bez prodlení, instalujeme odluč. za řízení ve všech tepel. elektrárnách, ať to stojí

Manifest Českých dětí z květnu 1988.

dělat častěji a ne čekat na osvědčená výročí a na hysterii kolem nich. 28. září jsme zas pocítili půl hodinku svobody. Svatý Václave, děkujeme Ti.

německý exodus

zděšený úprk ze socialismu

V sobotu 30. září drama na velvyslanectví SRN vrcholí. V té době je zde již okolo 3 000 utečenců z NDR a další přibývají. Před budovou vykládá několik Němců plný náves postelí, okolo stojí auta německého Červeného kříže a postávají houfy zvědavců. Hlídkající příslušníci řídí dopravu. Jdeme dozadu podívat se na zahradu velvyslanectví. Otřesný pohled. Stovky Němců jsou nalepeny na mřížích, mluví přes ně se svými blízkými, mnozí z nich pláčou. Skupina asi dvacetiletých chlapců na nás mává - "Nepřinesli byste nám pět lahví vína?" Vedle mladá maminka se dvěma dětmi prosí o kafe - "Nemáme už ale žádné peníze, jsme tu již tři týdny."

Přinášíme požadované věci a s chlapci se dáваме do hovoru.

"Vy nemůžete ven z velvyslanectví?"

"Můžeme, ale máme strach, že by nás okamžitě zatkla vaše policie."

"Jak jste tu dlouho a jak je o vás postaráno?"

"Jsem tu již týden. Zpočátku to šlo, ale teď už je tady mnoho lidí, tak je to horší. Zvláště pro rodiny s dětmi. Jsou tu kupříkladu jen tři záchody, a tak se chodí, kde se dá."

"Doufáte, že to s vámi dobře dopadne? Vydržíte?"

"Jinak než dobře to ani dopadnout nemůže. Vydržíme tu až dokonce. Když tu budeme i o vánocích, zapálíme na každé špičce plotu svíci."

"Vaše vláda vám slíbila ústy Vogela, že pokud se sami vrátíte, budete beztretní a do půl roku vám vyhotoví vystěhovalecké pasy. Věříte tomu?"

"Ne! Když nám čtyřicet let lhali, tak se to najednou přes noc nemůže změnit. Navíc bychom museli platit spousty peněz za vzdělání atd."

"Jste všichni mladí. Co vaši rodiče, vědí o vás?"

"Asi ne. Posílat poštu odsud je riskantní. Kdyby byla s razítkem velvyslanectví, nejspíš by jí otevřeli. Jsme odkázáni na lidi, po kterých pošleme zprávu. Alespoň že už dnes neexistuje praxe, že by byli za nás perzekvováni."

"Proč jste odešli z NDR. Co chcete dělat ve Spolkové republice?"

"Odešli jsme jednak z důvodů politických, jednak z důvodů sociálních. Chceme svobodně žít a také na úrovni. Pro začátek máme každý v BRD nějaké příbuzné a potom, jsme vyučení řemeslníci, a ti jsou vždy třeba."

"Vrátíli byste se, kdyby kupř. zemřel Honnecker a začalo se něco měnit?"

"Ne, to by nebyl důvod. Muselo by jít o daleko hlubší a trvalejší změny. I tak bychom raději přijeli jako západoněmčtí turisté."

"Děk za rozhovor a přeju brzké vyřešení vaší situace a odchod."

Po cestě Malou Stranou potkáváme automobily se značkou DDR. Co s nimi bude, už jejich majitele nezajímá. Za dvě hodiny se dovídáme, že se jim jejich sen vyplnil.

-pozn.red. Bylo potěšující, že se našla spousta lidí, kteří sami od sebe nosili strádajícím Němcům na vyslanectví potraviny, přikrývky atd. Jako za i-
lky se pomáhalo Židům v transportech, dobro neúprosně vítězí nad každým zlem

- shromažďování se utečenců z NDR na velvyslanectví SRN
v Praze, 30. 9. 1989.